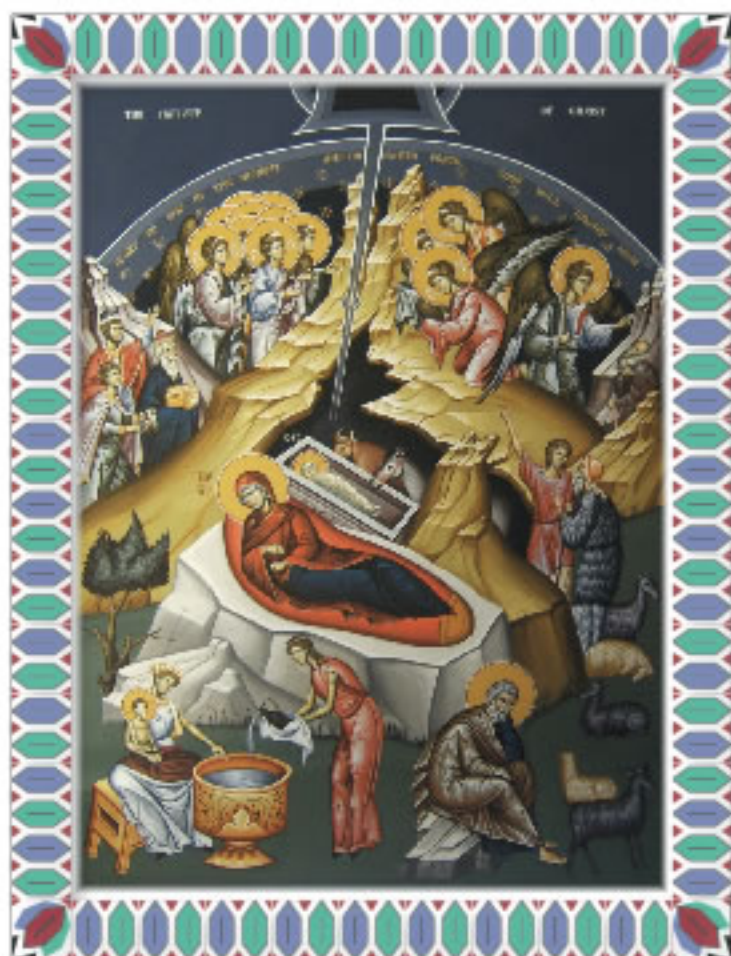

PASTORALA LA SARBATOREA NASTERII DOMNULUI

2
0
1
1

† MIHAIL

*Episcopul Românilor Ortodocși din Australia
și Noua Zeelandă*

† MIHAIL

CU HARUL LUI DUMNEZEU

EPISCOP AL EPISCOPIEI ORTODOXE ROMANE A

AUSTRALIEI SI NOII ZEELANDE

Preacucernicilor preoți și tuturor binecredincioșilor creștini din eparhia Noastră, har, pace, sănătate și întru toate bunăvoințe, cu prilejul Nașterii Domnului, Anului Nou și Bobotezei, iar de la Noi arhieresti și părintești binecuvântări.

“Cerul și pământul astăzi, după prooroci, să se veselească; îngerii cu oamenii duhovnicește să prăznuiască; Dumnezeu în trup S-a arătat celor ce ședeau întru întuneric și în umbră, născându-se din Fecioară” (Stihira la Litia Nașterii Domnului).

Iubiți frați și surori în Domnul,

Așa cântă Biserica, rezumând cuvintele Sfintei Evanghelii care ne încredințează că astăzi S-a făcut începutul mântuirii noastre; Fiul lui Dumnezeu, Fiul Fecioarei se face, steaua strălucește, îngerii vestesc lumii bucuria și pacea, Dumnezeu se face Om, ca pe om să-l mântuiască și să-i dăruiască iertarea și viața vesnică.

Prin întruparea Domnului nostru Iisus Hristos se reface legătura dintre Dumnezeu și om care fusese întreruptă din cauza păcatului strămoșesc. La plinirea vremii, Dumnezeu, din iubire de oameni, a dorit să ridice omenirea căzută în păcat și care nu mai era capabilă să se ridice prin forțele sale proprii.

Fiul lui Dumnezeu, luând firea noastră omenească, se smerește pe Sine, se „golește” de slava dumnezeiască, pentru a ne ridica la o nouă stare, folositoare

nouă. Referindu-se la aceasta, Părintele Dumitru Stăniloae spunea: „*La Naștere s-a făcut împrărierea naturii noastre omenești în toată suportarea ei curată a durerilor de către Dumnezeu Cuvântul. Fără aceasta Fiul lui Dumnezeu nu s-ar fi putut face om cu adevărat... El și-a însușit patimile în care și-a arătat libertatea și puterea de a birui slăbiciunea sucombării firii noastre sub ele... chenoza exprimă raportul de intimitate între ipostasul divin și firea omenească...*” și astfel „*ipostasul cel unul umple de putere dumnezeiască trupul și suferă cele ale trupului dar și săvârșește în mod real minuni prin trup și îl face pe acesta de-viață-făcător,*” (Teologia Dogmatică, vol 1, pg. 69-70).

Astăzi „*Cuvântul se face trup și sălășluiește între noi*” iar îngerii cântă cu bucurie: „*slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace între oameni bunăvoire*” pentru că oamenii au fost vindecați de o suferință fără de margini, de absența lui Dumnezeu între ei. Odată cu Nașterea lui Hristos, Cuvântul cel veșnic al Tatălui îl așează pe om în comuniune cu El, iar prin aceasta îl urcă spre nestricăciune pentru că, pentru aceasta l-a creat dintru început.

Firea omenească este înălțată și devine părtașă la firea dumnezeiască a lui Iisus Hristos, Domnul nostru. Este darul Domnului pe care îl face lumii, iar noi suntem chemați să ne întoarcem fața către cele sfinte și luminoase. Prin lucrarea faptelor bune, ne îndepărtăm de păcat și de rău și ne îndreptăm pașii împreună cu El la o viață nouă. Prin aceasta se stabilește o relație spirituală, dătătoare de nădejde și de putere, de încredere și normalitate, prin care ne umplem de bucurie și de liniște interioară.

Sfântul Ioan Damaschinul zice că „*Hristos a luat firea omenească ca prin El însuși să reînnoiască în Sine Însuși chipul și asemănarea Lui, iar, pe de altă parte să ne învețe conduita virtuoaasă și să ne-o facă prin El Însuși ușor de parcurs și să ne elibereze de stricăciune prin comuniunea vieții făcându-Se pârgă a învierii noastre, și să ne reînnoiască vasul ajuns netrebnic și zdrobit, ca să ne răscumpere din tirania diavolului, chemându-ne la cunoașterea lui Dumnezeu, să ne încordeze și educe să luptăm împotriva tiranului prin răbdare și smerenie*”, iar Sfântul Apostol Pavel ne îndeamnă și pe noi odată cu ucenicul său Timotei, zicând: „*Vrednic de credință este Cuvântul, căci dacă am murit împreună cu El, vom și învia împreună cu El. Dacă stăruim în răbdare vom și împărăți împreună cu el*” (2 Tim. 2, 11-12).

Dreptmăritori creștini,

Adevăratul nostru Dumnezeu, pe care îl cunoaștem prin Iisus Hristos, născut în ieslea Betleemului, din dragoste ne înfiază și pe noi și ne aduce în slava Sa.

Să ne deschidem inimile și să ne îndreptăm ochii noștri către peșteră ca să vedem pe Pruncul Iisus, pentru a înțelege cât de mult ne iubește și ne prețuiește Dumnezeu; să vedem în peșteră pe Sfânta Fecioară Maria, smerită și ascultătoare vocii lui Dumnezeu, împlinind profețiile mesianice; să luăm aminte la bătrânul Iosif care primește cu credință și uimire planul Domnului Dumnezeu și îl urmează încredințat în vis de îngerul Domnului care i-a zis „ *nu te teme să iei la tine pe Maria, căci ce s-a zămislit în ea, este de la Duhul Sfânt*” (Mt.1, 20).

Privind la Cel neîncăput, sălășluindu-se în peșteră, să credem cu credință tare în mesajul pe care îngerul l-a adus Maicii Domnului, dreptului Iosif, păstorilor și la întreaga lume.

Să primim și noi pe îngerul Domnului care este aducător de bucurie și de lumină și să-L primim în locașul inimii noastre pe Pruncul Hristos, cu bucurie și cu dragoste. Numai într-o relație de iubire vom deveni părtași firii lui celei dumnezeiești, prin harul Sfântului Duh.

Frați creștini,

Nașterea Domnului este sărbătoarea care ne oferă timpul potrivit de a reflecta la starea noastră sufletească, de a medita asupra legăturii noastre cu semenii și cu Dumnezeu.

Vedem în jurul nostru multă necredință, multă nepăsare pentru suflet și pentru semenii, vedem păcatul invidiei, al clevetirii și al urii, falsitatea, fărâdelegea, minciuna și înșelăciunea, care schimbă relațiile între oameni, le schimbă comportamentul, le slăbește credința și încrederea în ei înșiși și întreolaltă.

Lipsa nevoinței, a rugăciunii, a meditației spre cele duhovnicești, a citirii Sfințelor Scripturi, de multe ori îl îndepărtează pe om de Dumnezeu.

În aceste zile de praznic dumnezeiesc, la Nașterea Domnului, să ne îndepărtăm de toate aceste rele și să facem loc Pruncului în inimile și în casele noastre. Stați

neclintiți în Biserica Dumnezeului celui viu și primiți înțeleșurile adânci ale Întrupării și Nașterii Fiului lui Dumnezeu ca să vedem totdeauna lumina stelei care ne călăuzește pe calea deschisă de Domnul Hristos, pentru ca împreună cu îngerii să praznuim duhovnicește. Să ne apropiem unii de alții pentru a aduce în viața semenilor noștri care suferă, lumina și bucuria pe care o primim de la Betleem. Iubirea frățească și întrajutorarea creștinească este noua condiție pe care o oferă Dumnezeu prin Nașterea Fiului Său în lume.

La sărbătoarea Nașterii Domnului, a Anului Nou - 2012 și Bobotezei, vă transmit urări de sănătate, bucurie și binecuvântare de la Domnul cu spor în tot lucrul cel bun și bine plăcut Lui.

Cu prețuire sfântă, cu pace și mai multă înțelegere, dragoste frățească și înnoire duhovnicească.

La mulți ani!

Al vostru către Domnul rugător,

†MIHAIL

Episcopul Românilor Ortodocși din Australia și Noua Zeelandă

Coperla 1: Icoana Nașterii Domnului
Coperla 2: Sigla Episcopiei Ortodoxe Române a
Australiei și Noului Zeelande

Melbourne, Australia - 2011